

обществена информация /ЗДОИ/, както и че касаторът е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗДОИ. При тези съображения е отменил като незаконосъобразен мълчаливия отказ на сдружение с нестопанска цел Народно читалище "Христо Ботев" чрез неговите представляващи за предоставяне достъп до обществена информация на Апостол Стойчев Стойчев и е задължил представляващите читалището да предоставят достъп до исканата информация.

Настоящият съдебен състав намира решението за неправилно като противоречащо на материалния закон при следните съображения:

По смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Върховният административен съд в своята практика е отбелязъл, че понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната, респективно за *дейността* на задължените по чл. 3 ЗДОИ субекти. Според цитираната разпоредба юридическите лица са задължен по закона субект да предоставят достъп до обществена информация *само* относно извършваната от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет.

По принцип мълчалив отказ е налице само тогава, когато органът има задължение да се произнесе по направеното искане. В конкретния случай искането следва да бъде съобразено с формулировката на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ за това що е "обществена информация", както и с обхвата на нормата на чл. 3, ал. 2, т. 2 по отношение на вида обществена информация. Постъпилото заявление до касатора в конкретния случай не съдържа описание на исканата обществена информация. В този аспект следва да се отбележи, че по реда на ЗДОИ може да се иска достъп до информация в очертания по-горе смисъл, но не и достъп до документи. В разисквания казус молителят е поискал от касатора описани подробно в осем точки документи. Така е възприето искането и от решаващия съд, който е отбелязъл в мотивите си, че се касае до искане за предоставяне на документи. Такова искане обаче не съвпада с вложения от законодателя смисъл на понятието обществена информация. В случая заявлението за достъп до обществена информация, освен че следва да съдържа описание на исканата информация, следва да бъде съобразено и с ограничителната разпоредба на чл. 3, ал. 2, т. 2 ЗДОИ по отношение характера на информацията. Исканата информация според цитираната законова разпоредба е детерминирана от тази извършвана дейност на юридическото лице, финансирана със средства на консолидирания държавен бюджет. Това е и рамката, в която е допустимо да се претендира от юридическо лице обществена информация- тя трябва да се отнася до конкретна дейност с конкретен, посочен в закона източник на финансиране. По начало при обжалване на мълчалив отказ, за да се произнесе съдът по неговата законосъобразност, следва да се изходи от съществуването на искането. Както се посочи и по-горе, в случая заявлението не съдържа такова искане, а инкорпорира в себе си само претенция за предоставяне на счетоводни и други документи, тоест по същността си

искането е за предоставяне на документ, а не на описана информация. Само когато молитетелят посочи вида на исканата от него информация, такава, в дадения ѝ от законодателя смисъл и рамка, то само тогава за административния орган възниква задължение за предоставянето ѝ, ако е налична. Това изискване в случая, при изтъкнатите вече съображения, не е налице. Само на това основание отказът на административния орган е законосъобразен, тъй като за него не съществува по закон задължение за предоставянето на информация, така, както е формулирана в отправеното до него заявление. В такава хипотеза не е приложима и разпоредбата на чл. 29 ЗДОИ за уточняване от заявителя на предмета на исканата информация. Цитираната разпоредба също има пред вид описание, макар и не съвсем ясно, на исканата информация, тоест приложима е само в случаите на неточно и неконкретно описание на информация. В казуса на искане за достъп до документ акт за предоставяне достъп до обществена информация не е дължим.

След като за административния орган не е възникнало задължение за предоставяне достъп до обществена информация, тоест след като претендираното задължение не съществува, мълчаливият отказ се явява законосъобразен. Като е приел незаконосъобразност на атакувания пред него мълчалив отказ, решаващият съд е постановил противоречащо на материалния закон решение. Като неправилен съдебен акт обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго по съществото на спора в смисъл на отхвърляне на жалбата срещу атакувания отказ. С оглед изхода на спора следва да бъдат присъдени и разноски по делото.

Воден от горното и на основание чл. 40, ал. 2, изр. II-ро ЗВАС,

Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА решение № I-135/ 15.05.2003 г. по адм. д. № 210/2003 г. по описа на Бургаския окръжен съд и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Апостол Стойчев Стойчев, от гр. Бургас срещу мълчаливия отказ на Народно читалище "Христо Ботев" , с. Банево, област Бургас чрез представляващите го за предоставяне достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА Апостол Стойчев Стойчев, от гр. Бургас да заплати на Народно читалище "Христо Ботев" , с. Банево, област Бургас чрез представляващите го разноски по делото в размер на 100/ сто/лв.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

/п/ Марина Михайлова

/п/ Захаринка Тодорова

/п/ Таня Радкова